

TOP 9 BÀI NGHỊ LUẬN VỀ CÂU NÓI “SỐNG LÀ CHO ĐÂU CHỈ NHẬN RIÊNG MÌNH LỚP 9

Mẫu dàn ý bài văn nghị luận Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình

1. Mở bài

Giới thiệu vấn đề cần nghị luận: ý kiến: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”. (Học sinh tự lựa chọn cách mở bài trực tiếp hoặc gián tiếp cho bài làm văn của mình).

2. Thân bài

a. Giải thích

Ý kiến khuyên nhủ chúng ta hãy biết yêu thương, san sẻ những điều nhỏ nhất nhất với những người xung quanh, những người có hoàn cảnh khó khăn hơn mình vì như thế chúng ta sẽ nhận lại tình yêu thương, sự tôn trọng của mọi người, cuộc sống này sẽ trở nên vui vẻ và hạnh phúc hơn.

b. Phân tích

• Biểu hiện của người sống “cho đi”

Luôn luôn giúp đỡ, muốn giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn hơn mình.

Sống yêu thương, chan hòa với những người xung quanh, không tính toán nhỏ nhen.

Luôn muốn lan tỏa những thông điệp tốt đẹp đến với mọi người.

• Lợi ích của lối sống “cho đi”

Trong xã hội có rất nhiều mảnh đời chịu bất hạnh, đau thương, khổ cực, việc chúng ta yêu thương, đùm bọc, giúp đỡ những người đó làm xoa dịu, giảm bớt nỗi đau của họ, xã hội cũng sẽ phát triển đẹp đẽ, vững mạnh hơn.

Khi giúp đỡ người khác, ta sẽ nhận lại sự kính trọng, niềm tin yêu của người khác và cả sự sẵn sàng giúp đỡ lại mình lúc mình gặp khó khăn.

Mỗi người biết chia sẻ, yêu thương, giúp đỡ người khác sẽ góp phần làm cho xã hội này giàu tình cảm hơn, phát triển văn minh hơn.

c. Chứng minh

Học sinh tự lấy dẫn chứng về nhân vật, sự việc yêu thương, chia sẻ làm minh chứng cho bài làm văn của mình.

Lưu ý: dẫn chứng phải tiêu biểu, nổi bật, xác thực được nhiều người biết đến.

d. Phản biện

Trong xã hội vẫn có không ít người có tính ích kỉ, nhỏ nhen, chỉ biết đến bản thân mình mà không cần suy nghĩ cho người khác, lại có những người vô cảm mặc kệ nỗi đau của đồng loại,... → những người này cần bị phê phán, chỉ trích.

3. Kết bài

Khái quát lại vấn đề cần nghị luận: ý kiến: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình” và rút ra bài học, liên hệ bản thân.

Bài văn mẫu 1: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Cuộc sống luôn gửi gắm đến con người những nghĩa cử cao đẹp, mong muốn con người sống có ích và truyền tải những thông điệp văn minh đến các thế hệ. Từ xưa đến nay, ông cha ta đã để lại nhiều bài học sâu sắc qua câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Vậy thế nào là cho và nhận? Cho ở đây mang nghĩa bao quát; đó là khi chúng ta yêu thương mọi người, giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn hơn mình, cho đi tình cảm, tấm lòng, sẵn sàng vì người khác để khiến cho xã hội này tốt hơn. Còn nhận ở đây là sự thoải mái, thanh thản trong tâm hồn khi chúng ta cho đi, giúp đỡ, yêu thương người khác và được họ cảm kích, biết ơn, yêu thương, giúp đỡ lại khi mình rơi vào tình huống khó khăn. Cho và nhận là hai khái niệm tưởng chừng đối lập nhau nhưng lại song hành với nhau trở thành những bài học đắt giá cho con người, khuyên con người ta biết yêu thương, san sẻ với người khác để cộng đồng, xã hội ngày càng vững mạnh trên nền tảng tình cảm.

Làm thế nào để nhận biết được những người sẵn sàng cho đi? Sẵn sàng cho đi là khi chúng ta sẵn sàng giúp đỡ người khác dù là không thân thiết, quen biết khi họ gặp khó khăn cũng như không từ chối người có hoàn cảnh khó khăn. Bên cạnh đó là việc tuyên truyền, kêu gọi mọi người cùng giúp đỡ người khó khăn hơn mình. Người sẵn sàng cho đi còn là người hết lòng vì người khác với mong muốn xã hội tốt hơn, mong cuộc sống của người bất hạnh tốt đẹp hơn mà không hề toan tính thiệt hơn hay mong được tư lợi.

Việc cho đi mang nhiều lợi ích, ý nghĩa lớn lao cho cuộc đời. Khi biết cho đi, chúng ta sẽ được nhận lại những điều xứng đáng: đó là sự thanh thản, thoải mái khi nhìn cuộc sống của người khác tốt đẹp hơn, xã hội tốt đẹp hơn. Bên cạnh đó, những người sẵn sàng cho đi mà không toan tính sẽ được mọi người xung quanh tôn trọng và yêu thương, sẵn sàng giúp đỡ lại khi chúng ta gặp khó khăn,...

Tuy nhiên, trong cuộc sống không phải ai cũng sống với tình thương, sẵn sàng cho đi, giúp đỡ người khác. Ngoài kia vẫn còn có nhiều người ích kỉ, nhỏ nhen, lạnh lùng, vô cảm trước nỗi đau, nỗi bất hạnh của người khác, chỉ biết sống cho bản thân mình,... những người này đáng bị xã hội lên án.

Mỗi người chỉ được sống một lần, chúng ta hãy sống, cho đi và yêu thương để làm cho xã hội này ngày càng tốt hơn, con người được sống tình cảm hơn vì vốn dĩ: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Bài văn mẫu 2: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Cuộc sống của con người không chỉ cần vật chất là đủ mà nó còn phải cần đến tình cảm giữa con người với con người làm cho cuộc sống của ta trở nên ý nghĩa hơn. Sống là cho đi đâu cần nhận lại bởi “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Cuộc sống có muôn hình muôn vẻ nó là sự kết hợp hài hòa giữa con người với con người với nhau. Vì thế làm cuộc sống của mình có ý nghĩa hơn là xuất phát từ suy nghĩ của mỗi người với quan điểm riêng khác nhau. Đó là sự cho đi. Cho đi là sự giúp đỡ, làm việc gì cũng nghĩ đến những người xung quanh mà không toan tính, không xuất phát từ ham muốn của bản thân chỉ nghĩ rằng sẽ giúp được họ một phần trong cuộc sống khó khăn này. Sự cho đi đó có thể là tâm lòng quan tâm người khác hay giúp nhau về đời sống vật chất hoặc tinh thần. Đó mới là cuộc sống mà chúng ta cần có ý nghĩa và mang đậm tính nhân văn sâu sắc. “Đâu chỉ nhận riêng mình” là hành động giúp đỡ, biết san sẻ những khó khăn trong cuộc sống của những người xung quanh. Hãy biết sống vì người khác mà đừng chỉ nghĩ đến lợi ích của mình đến đâu, biết sống vì cộng đồng, vì tập thể. Vì thế cả câu đã dạy cho chúng ta một bài học quan trọng trong cuộc sống hãy biết yêu thương, san sẻ với những người xung quanh.

Cuộc sống là do chúng ta tự tạo ra hạnh phúc đầy ý nghĩa hay tẻ nhạt buồn chán đều xuất phát từ mỗi con người từ việc ta muốn làm và có những suy nghĩ về mọi người. Sống biết yêu thương, biết san sẻ làm ta trở nên lạc quan yêu đời hơn, cuộc sống của ta cũng tràn ngập niềm vui hơn. Sống biết cho đi làm tâm hồn ta nhẹ nhàng hơn, có suy nghĩ tích cực hơn về cuộc sống. Có những hành động giúp đỡ người khác mà không quan tâm đến sự trả ơn hay đền đáp mới là một hành động nhân văn, xuất phát từ tấm lòng mỗi con người. Cũng giống như từ nhiều năm nay màu áo xanh tình nguyện của các bạn sinh viên trong mùa thi tuyển sinh Đại học, Cao đẳng dường như đã trở nên quen thuộc với mọi người. Nhắc đến áo xanh là đến sự quan tâm, sẻ chia và nhiệt huyết đến quên mình vì cộng đồng. Không ngại khó khăn vất vả, dưới cái nắng oi ả của mùa hè, các chiến sĩ tiếp sức mùa thi đã có mặt ở các địa điểm thi được phân công để giúp đỡ thí sinh và phụ huynh. Do được chuẩn bị chu đáo từ trước, các chiến sĩ tình nguyện khá thuận lợi khi tư vấn về nhà trọ giá rẻ, nhà trọ miễn phí, hướng dẫn về địa điểm thi, lộ trình các tuyến xe buýt... Đặc biệt có bạn còn sẵn sàng cho thí sinh và người nhà ở cùng với mình đồng thời tình nguyện đưa đón thí sinh trong những ngày thi. Đó quả là hành động cao cả sự cho đi mà không cần đền đáp, sẵn sàng giúp đỡ những lúc cần.

Sự cho đi cũng là nhận lại. Ta cho đi nghĩa là ta sẽ nhận lại được cách yêu thương mọi người, những bài học quý giá trong cuộc sống trân trọng những người xung quanh. Từ đó dạy ta cách thông cảm cho người khác, có những suy nghĩ và hành động vì người khác giúp đỡ họ những lúc họ cần. Biết giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống. Anh Trần Phước Hòa ở quận Bình Tân là người đã xây dựng hệ thống quán cơm chay giá 5000 đồng để giúp đỡ những người gặp hoàn cảnh khó khăn. “Việc quan sát bà con đến ăn ở quán, hỏi họ dăm ba câu đã thành thói quen của tôi. Tôi cảm thấy tấm lòng mình khi họ được no bụng”. Sự cho đi ấy làm anh Hòa nhận được là sự cảm thông, niềm vui trong cuộc sống khi được giúp đỡ và đặc biệt là làm cho cuộc sống có ý nghĩa hơn.

Những hành động tuy nhỏ bé nhưng cũng sẽ làm cho người giúp đỡ có cảm giác được quan tâm và yêu thương. Một hình ảnh đặc trưng cho sự nhân ái của người Sài Gòn chính là những bình trà đá miễn phí đặt ở vỉa hè. Hành động giản đơn nhưng ấm áp tình người, làm nên hình ảnh một Sài Gòn nhân hậu, thân thiện, hiếu khách. Sự quan tâm không phô trương cũng làm cho những mảnh đời bất hạnh được mỉm cười không phải vì những gì họ nhận được mà đó là tấm lòng, là tình cảm của con người với con người.

Khi ta biết cho đi là trong ta đã có một tấm lòng nhân hậu, một tình cảm đáng trân trọng mà không gì có thể thay thế được, làm ta trưởng thành hơn trong cả suy nghĩ và hành động. Ta sẽ được mọi người yêu quý và kính trọng, làm cuộc sống vui vẻ hơn. Chính vì thế cho đi tức là nhận lại.

Câu thơ của Tố Hữu quả là một bài học vô giá trong cuộc sống. Hãy sống vì người khác, biết suy nghĩ đến lợi ích chung và đặt lợi ích chung lên trên lợi ích cá nhân. Chính chúng ta sẽ tạo ra một cuộc sống đáng sống mà ta mơ ước.

Bài văn mẫu 3: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Xã hội mà chúng ta đang sống là một xã hội được tạo dựng lên từ nhiều cá nhân. Bởi vậy để có thể tạo nên một thể thống nhất thì cần nhiều người, nhiều ý chí và nghị lực. Cũng giống như việc chúng ta đang sống hiện nay, sống không phải chỉ cho riêng mình, mà còn cần biết sống cho người khác. Chính vì vậy Tố Hữu mới đúc rút nên câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Ý nghĩa câu nói của Tố Hữu muốn bàn đến hai vấn đề, hai khía cạnh của đời sống. Đó chính là cho và nhận, là một cặp quan hệ trừ nguyên nhân kết quả luôn đi kèm với nhau, tạo thành một thể thống nhất.

Thực ra câu nói trên có hai vế sống đôi, bổ sung ý nghĩa cho nhau. Vế thứ nhất “sống là cho”, ý muốn nói chúng ta sống không phải xuất phát từ lợi ích của bản thân, của cá nhân, làm mọi việc vì cá nhân, và chỉ vì chính mình. Cần phải biết sống cho người khác, lo lắng cho cuộc sống của người khác. Đây mới là cuộc sống có ý nghĩa và mang đậm

tính nhân văn sâu sắc. Khi chúng ta chỉ quan tâm đến lợi ích của bản thân mình, chắc chắn sẽ rơi vào lối sống vụ lợi, ích kỉ, không coi kẻ khác ra gì.

Về thứ hai “đâu chỉ nhận riêng mình” là muốn thể hiện lối sống biết san sẻ, biết giúp đỡ và yêu thương lẫn nhau. Chúng ta đang sống trong xã hội, cần phải biết trao đi yêu thương để nhận về mình nhiều yêu thương hơn nữa.

Lối sống luôn trao đi tình yêu, trao đi tin tưởng và có thể sẵn sàng gánh vác nhọc nhằn, cùng cực cho người khác là cuộc sống đầy vị tha, đậm tính nhân văn nhất.

Trên thực tế có rất nhiều người giữ khư khư cho mình lối sống ích kỉ, chỉ biết quan tâm đến lợi ích của mình, cái gì có lợi cho bản thân mình mới làm, không thì i lại. Lối sống này dần dần sẽ tạo nên thói quen, và chính họ đang tạo nên khoảng cách xa lánh giữa mình với cộng đồng. Điều này thực sự đáng buồn và đáng lên án biết bao.

Khi xã hội đang trong xu thế hội nhập nhưng có một số phần tử vì lợi ích riêng mà đánh mất đi lòng tự tôn cũng như chân lý sống đáng quý thì liệu rằng họ sẽ làm được gì cho đời.

Nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã từng viết rằng “Sống trong đời sống, cần có một tấm lòng. Để làm gì em biết không. Để gió cuốn đi”, là một câu hát đầy ý nghĩa nhắc nhở mỗi người chúng ta cần phải biết gieo yêu thương đến với mọi người, để có thể cùng nhau tận hưởng niềm vui mà cuộc sống mang lại.

Nếu như không biết mở lòng, chỉ giữ khư khư bản tính ích kỉ, nhỏ nhen, luôn chỉ biết nhận và không biết cho đi thì chính họ đang tự đưa mình vào một con đường không lối thoát.

Sống cần biết cho đi không toan tính, không vụ lợi, không đặt lên để xuống thì sau này chúng ta sẽ nhận về mình rất nhiều niềm vui và hạnh phúc mà bản thân không ngờ tới. Đó cũng chính là biểu hiện của luật nhân quả mà cha ông ta thường nói.

Hồ Chí Minh là một tấm gương cho lối sống cao đẹp này. Bác luôn mở lòng để yêu thương và trân trọng đồng bào, bởi với người dân là gốc, dân là con, là máu thịt. Chính tư tưởng ấy đã chiến thắng sự bạo tàn của kẻ thù.

Như vậy câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình” đã nhắc nhở chúng ta rằng cần phải trân trọng cuộc sống, phải biết trao đi yêu thương để nhận lại yêu thương.

Bài văn mẫu 4: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Dân tộc Việt Nam là một dân tộc hàng nghìn năm tôn sư trọng đạo, tình nghĩa vẹn tròn, một xã hội mà ở đó tinh thần tương thân tương ái luôn được đề cao coi trọng. Chính vì vậy, mà Tố Hữu xưa đã có câu thơ rất hay được nhiều người khắc cốt, ghi tâm “sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Câu nói này tác giả Tô Hữu muốn khuyên con người ta sống làm người cần phải có tấm lòng nhân ái, con người ai cũng có lúc khó khăn hoạn nạn, vì thế nếu mình có thể giúp đỡ được thì nên giúp đỡ, không nên ngoảnh mặt làm ngơ, thờ ơ trước khó khăn của người khác. Bởi cho đi cũng chính là nhận về. Trong lúc này chúng ta có cơ hội giúp người, sau này khi chúng ta khó khăn lại có người giúp đỡ chúng ta. Nó như là luật nhân quả, nợ đồng lần vậy.

“Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình” cũng muốn khuyên con người ta nên sống tốt bỏ đi những ích kỉ cá nhân, những sân si tầm thường để hướng cõi tâm của mình tới một nơi thanh tao, trong sáng hơn. Khi mình đi, giúp đỡ người khác cũng làm mình hạnh phúc bởi cảm giác mình đang làm việc có ý nghĩa, có ích cho xã hội, cho con người..

Nếu như trong xã hội ai cũng chỉ biết nghĩ tới những vinh hoa phú quý của riêng mình, ai cũng mưu cầu trục lợi cho cá nhân mà không quan tâm gì tới những người xung quanh, tới đồng loại thì xã hội này sẽ chỉ còn là xã hội của những kẻ đầu cơ, tích trữ, những kẻ trục lợi cho bản thân và vô cảm trước cuộc sống. Con người nếu biết gieo yêu thương cho người khác thì sẽ nhận về được những yêu thương, mang cay đắng thì nhận về cay đắng.

Nếu bạn sống ích kỉ, thì con đường bạn đi sẽ luôn đơn độc, không có người thân hay bạn bè xung quanh. Nhưng khi khó khăn hay vấp ngã, buồn phiền mệt mỏi cũng chỉ một mình bạn độc hành, như vậy chẳng buồn lắm sao. Cuộc sống đôi khi chúng ta cũng phải mơ mơ hồ hồ một chút cũng phải ngu ngơ phải mở lòng mình để cho đi chứ đừng lúc nào cũng toan tính cân nhắc sao có lợi cho mình thì mệt mỏi lắm.

“Sống trong đời sống cần có một tấm lòng, để làm gì em biết không, để gió cuốn đi”. Đúng như câu nói của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã nói, chỉ để gió cuốn đi mà thôi nhưng cơn gió sẽ mang tấm lòng lan rộng khắp mọi nơi sẽ gieo những bông hoa, quả ngọt cho đời.

Như Truyện Lục Vân Tiên của nhà thơ Nguyễn Đình Chiểu thời xưa khi đi thi ông đã vô tình cứu được nàng Kiều Nguyệt Nga trong lúc bị bọn cướp tấn công. Sau này, khi cuộc sống của ông bị khó khăn, bị vợ đánh hôn từ hôn vì ông bị mù do khóc mẹ mất, thì chính nàng Kiều Nguyệt Nga đã giúp đỡ ông như một luật nhân quả ở đời.

“Sống là cho không chỉ nhận riêng mình” là câu nói vô cùng hay và ý nghĩa của nhà thơ Tô Hữu nó dạy con người ta cách sống sao cho ý nghĩa, không ích kỉ bon chen, để xây dựng một đất nước chan hòa yêu thương nhau hơn.

Bài văn mẫu 5: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Có ai đó nói rằng, khi quay ngược trái tim mình lên, trái tim sẽ có hình ngọn lửa. Có phải đó là ngọn lửa của tình yêu thương, của tình người ấm áp? Ngọn lửa ấm áp cho tình yêu đi đến phút sống cuối cùng.

Tôi cũng từng nghe người ta nói rằng, tuổi trẻ mang trái tim và tình yêu đầy nhiệt huyết, có thể cống hiến hết mình cho tình yêu và lí tưởng. Nhưng phải chăng chính vì trái tim nhiệt huyết ấy mãi mê chạy theo những đam mê hoài bão mà quên mất ngọn lửa yêu thương?

Tôi đã từng chứng kiến cảnh một bà già mù lòa dắt theo một đứa bé nhỏ đi ăn xin trong trời mưa gió lạnh căm căm, không một manh áo ấm. Nhưng đi đến đâu người ta cũng xua đuổi. Người bán hàng sợ “dông”, sợ hôi, sợ bẩn, sợ cả một ngày bị bà già “ám vía” mà không bán được hàng. Người qua lại thì muốn đi thật nhanh, tránh động phải bà lão kéo bẩn những bộ cánh đắt tiền. Họ thì thầm: “Thời nay người già ăn mày không hiếm. Thóc đâu mà đãi gà rừng”...

Một đám đông xúm lại trên đường quay quanh anh thanh niên bị ngã nằm xõng xoài trên đường, máu bê bết, ánh mắt như cầu cứu van xin. Nhưng không ai để tâm. Họ tụ tập lại đây không gì hơn ngoài sự hiếu kì.

Người ta không muốn dây, không muốn xắn tay vào đưa anh ta đến bệnh viện vì nghĩ sẽ gặp xui xẻo, rắc rối nếu nạn nhân chết trên đường đến bệnh viện. Có người độc miệng thì nói: “Uống rượu cho lăm vào. Tự chuốc vạ vào thân, ai thương”. Người tử tế bấm máy gọi cho xe cứu thương nhưng chờ xe cứu thương nhanh cũng 15-20 phút, còn nếu lâu và bị tắc đường cũng phải đến nửa tiếng, mà sự sống lại được tính bằng giây.

Tôi đã từng chứng kiến một em bé gái mặt nhễ nhãi mồ hôi giữa trưa nắng hè đến từng cổng trường đại học cầu xin sự ban ơn của các anh chị sinh viên để có thêm chút tiền viện phí cho bố. Em tin rằng các anh chị sinh viên, với trái tim thanh niên đầy tình yêu và nhiệt huyết có thể phần nào giảm nỗi đau đang cào cào người bố nằm chờ chết trong bệnh viện. Nhưng mọi người đứng đó nghe em trình bày rồi lại lắc đầu bỏ đi. “Lừa đảo bây giờ đâu có thiếu!”.

Một anh chàng sinh viên nợ gọi điện về cho mẹ nói đang bận thi khi được biết mẹ ốm. Sự thật là anh ta “bận” dự lễ sinh nhật của người yêu. Thoáng chút ăn năn nhưng lại tặc lưỡi cho qua: “Mẹ thì có thể một năm về thăm vài lần nhưng sinh nhật người yêu chỉ có một”. Chẳng mấy bạn trẻ quên sinh nhật của người yêu, nhưng ai nhớ được ngày sinh của người mang cho mình sự sống?

Có thể bạn sợ rằng tình yêu thương của mình cho đi mà không được nhận lại, hay cho nhầm chỗ. Nhưng đâu phải trên thế giới này tất cả đều là những toan tính, dối lừa. Bà cụ dắt cháu đi ăn xin trong trời rét căm căm, cô bé con đứng cổng trường đại học cầu xin ai đó giúp bố em, để rồi chỉ nhận được những cái xua tay – dường như chính họ mới là những người đã đặt tình yêu thương và sự tin tưởng của mình vào nhầm chỗ. Có ai đó nói gia đình là tất cả, nhưng bạn đã làm gì cho gia đình ấy? Một sự chăm sóc ân cần khi mẹ ốm, một cái nắm tay chia sẻ khi em buồn...đó là tình yêu không lời bạn dành cho họ. Giá như bạn cũng sẵn sàng chia sẻ, sẵn sàng cho đi tình thương như lúc bạn cần sự chia sẻ và tình thương ấy!

Dẫu biết rằng ngọn lửa nào rồi cũng có lúc tàn. Nhưng hãy để cho ngọn lửa trong trái tim bạn sưởi ấm đến khi còn có thể. Bởi “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Bài văn mẫu 6: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Trong cuộc sống của chúng ta, luôn tồn tại vấn đề được và mất trong cuộc sống, chính vì thế trong Trong bài Một khúc ca Tố Hữu đã trình bày quan điểm sống: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”. Câu nói này đã đề cập đến vấn đề cho và nhận trong cuộc sống của mỗi chúng ta.

Cuộc sống của chúng ta luôn tồn tại quy luật được và mất trong cuộc sống, chính vì thế mỗi chúng ta cần phải hiểu rõ về điều này. Mất là thứ mà chúng ta cho đi, mất đi... nhận là quà tặng mà chúng ta nhận từ người khác, món quà mà chúng ta nhận được từ cuộc đời của mình, cho và nhận luôn song hành và đi liền với nhau.

Nó cũng tương đương như vấn đề cho và nhận, cho cũng là sự mất đi, cho đi, trao tặng cho người khác, nhận đó là cái mà chúng ta nhận vào cho mình, cho cuộc sống, hai điều này có mối liên hệ với nhau sâu sắc. Trong cuộc sống, chúng ta cần biết nghĩ cho người khác, biết lo lắng, quan tâm cho người khác, luôn biết sống có giá trị, sống có mục đích, sống luôn biết san sẻ, thể hiện sự san sẻ, quan tâm của mình trước cuộc sống, rộng lớn, mênh mang.

Sống cần phải có trải nghiệm, cần có cho và nhận. Như Tố Hữu đã trình bày quan điểm sống: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”. Ở đây muốn đề cập đến việc sống cần phải biết nhìn trước nhìn sau, phải biết cho đi, san sẻ với người khác, thấu hiểu nỗi đau, sự khổ tâm của mình trước cuộc sống, sống không chỉ nhận vào mình mà cần biết san sẻ với người xung quanh.

Sống cần phải biết san sẻ, yêu thương, thể hiện thái độ sống lành mạnh, luôn san sẻ tình yêu thương của mình trước cuộc sống, giá trị đó mang lại cho mỗi chúng ta những suy ngẫm về những vấn đề trong cuộc sống. Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình: Câu này mang ý nghĩa giáo dục sâu sắc, nó khuyên ngăn mỗi chúng ta cần sống có mục đích, biết san sẻ với mọi người xung quanh, sống biết san sẻ sự yêu thương, chia sẻ tình yêu, hoàn cảnh đó là sự cần thiết mà mỗi chúng ta cần phải làm cho cuộc sống của mình.

Sống phải biết cho đi thì chúng ta mới nhận được những tình cảm chân thành mà mọi người muốn dành tặng cho mình. Khi chúng ta cho đi tình cảm, chúng ta sẽ nhận được tình cảm mà họ dành tặng cho mình, đó là sự yêu thương, tình cảm chân thành mà mọi người muốn dành cho mình, tình cảm đó thật đáng quý, đáng trân trọng, mỗi người chúng ta cần phải cố gắng học hỏi, rèn luyện và noi theo.

Khi chúng ta cho đi vật chất, san sẻ nỗi khổ đau với những con người khó khăn thì họ sẽ nhận được tình cảm, sự yêu quý, lòng biết ơn của mọi người dành cho mình. Chính vì thế

khi chúng ta cho đi chúng ta sẽ nhận được niềm vui, sự hạnh phúc, giá trị sống có mục đích, cao đẹp, những bài học có giá trị, có ý nghĩa cho cuộc sống của mình.

Sống luôn biết san sẻ, yêu thương mọi người xung quanh, sống là phải cho không nên chỉ biết nhận, luôn biết san sẻ tình yêu thương, sự bất hạnh của mình trong cuộc sống. Như chủ tịch Hồ Chí Minh, thời xã hội khó khăn, bác đã huy động đồng bào nhường cơm sẻ áo cho đồng bào, dân tộc giúp đỡ những con người có hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống. Tuy nhiên lại có những con người ích kỉ, chỉ biết nghĩ cho mình, ki bo, ích kỉ, sống ích kỉ không biết quan tâm người khác, những con người như vậy chúng ta cần phê phán sâu sắc.

Đúng như Tố Hữu đã khẳng định “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”, chúng ta phải biết cho đi, câu nói trên có ý nghĩa to lớn, dẫn dắt chúng ta cách sống đúng đắn, mang lại nhiều ý nghĩa to lớn trong cuộc sống, biết yêu thương, san sẻ tình yêu thương với tất cả mọi người trong xã hội. Tình cảm đó thật chân thành, đáng quý, mỗi chúng ta sẽ có được cuộc sống tươi đẹp, lối sống đẹp, đúng như Tố Hữu đã trần trối: “Ôi sống đẹp là thế nào hỡi bạn!”.

Bài văn mẫu 7: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Trong cuộc sống của chúng ta, không ai có thể sống một mình. Chúng ta cần phải biết sống và suy nghĩ không chỉ cho mình mà còn cả những người xung quanh. Cuộc sống có quy luật của nó, phải biết cho đi thì mới có thể nhận lại được. Vì vậy, nhà thơ Tố Hữu đã viết: “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”. Câu nói nói lên một sự thật, cũng như một triết lí trong cuộc sống. Cuộc sống là sự sẻ chia giữa người với người. Nhất là trong cuộc sống ngày càng hiện đại, con người ta càng ngày càng ít quan tâm đến những người xung quanh, điều này lại càng quan trọng hơn.

Đầu tiên, chúng ta nên hiểu như thế nào là cho và nhận trong cuộc sống? Đó là sự cho và nhận tiền bạc chẳng? Thực ra cũng không hẳn là thế. Chúng ta có rất nhiều thứ để cho và nhận cùng với những người xung quanh. Cho, được đề cập đến trước nhận, bởi việc cho được tất cả mọi người đánh giá cao hơn. Cho, đó có thể là sự chia sẻ với đứa bạn bên cạnh bữa ăn sáng khi nó không kịp mua. Cho, có thể là một chút tiền đặt vào thùng quyên góp cho người nghèo. Cho, là rất nhiều điều trong cuộc sống này. Tuy rằng trong cuộc sống hiện đại nhiều bon chen, thế nhưng cũng có rất nhiều những nghĩa cử cao đẹp, giúp đỡ người có hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống. Hàng ngày, có rất nhiều các anh chị sinh viên tình nguyện đi dạy cho trẻ em nghèo, đi giúp cho các gia đình neo đơn, hay giúp các chú công an điều khiển giao thông khi cần mà không đòi hỏi một chút công lao gì. Ngoài ra, cũng còn rất nhiều các tổ chức từ thiện, nhằm giúp đỡ những trẻ em vùng cao. Hay mỗi khi có lũ quét, nhà nước và người dân lại cùng chung tay góp sức để có thể giúp đỡ đồng bào vùng lũ bớt khó khăn.

Có những người sinh ra đã phải mang trong mình những căn bệnh khó chữa, hay phải sống trong những hoàn cảnh khó khăn. Vì thế nên có rất nhiều các chương trình như

“Trái tim cho em”, là chương trình giúp đỡ cho những em nhỏ bị bệnh tim bẩm sinh mà hoàn cảnh gia đình khó khăn không thể phẫu thuật cho các em được. Chính nhờ chương trình, mà rất nhiều em nhỏ được chữa bệnh, được cấp sách đến trường và thực hiện ước mơ của mình. Và còn có rất nhiều các chương trình như thế. Điều đó chứng minh một điều rằng, chúng ta vẫn đang sống trong một xã hội rất nhân đạo, mọi người vẫn rất quan tâm đến những người có hoàn cảnh khó khăn hơn mình.

Tất nhiên, không phải khi nào sự sẻ chia cũng chỉ là những giá trị về vật chất. Đã từng có một câu chuyện rằng, khi một cô gái đang đi trên đường, gặp một người ăn xin. Cô lục lọi khắp người mà không tìm thấy gì để có thể cho ông lão. Cô lại gần và cầm tay ông lão giữa ngày đông giá rét, xin lỗi ông vì không có gì cho ông. Nhưng ông cụ đã nói rằng: “Cháu đã cho ông rất nhiều rồi”. Và cái cô gái cho ông lão, có lẽ ai cũng hiểu, đó là hơi ấm của tình người. Mỗi người trong chúng ta nhiều khi không thể lựa chọn số phận cũng như cuộc sống của mình. Vì vậy, sự sẻ chia là vô cùng cần thiết. Nó làm cho chúng ta cảm thấy ấm áp hơn, làm cho người với người gần nhau hơn. Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta nên biết quan tâm, chia sẻ với những người xung quanh mình. Khi bạn bè có chuyện buồn, chúng ta nên hỏi thăm, động viên để bạn bớt buồn, cũng như cố gắng phấn đấu trong tương lai. Bác Hồ vĩ đại của chúng ta là một minh chứng vĩ đại nhất về một con người cao đẹp, một nhân cách cao đẹp. Cả đời Bác không một phút nào người nghĩ cho bản thân, chỉ biết nghĩ cho dân, cho nước cũng không một lời oán thán. Một người bao dung, cao cả như vậy, nên Người cũng nhận được rất nhiều. Cả nhân dân Việt Nam luôn một lòng kính yêu người, cả những thế hệ hôm nay và cho đến mai sau. Như vậy đấy, những người có tấm lòng bao dung, biết quan tâm, giúp đỡ người khác rồi sẽ nhận lại được rất nhiều, dù họ không bao giờ đòi hỏi đền đáp. Họ sẽ được những người xung quanh yêu quý, kính trọng, và mọi người sẽ sẵn sàng giúp đỡ khi họ gặp khó khăn.

Trong cuộc sống của chúng ta, có rất nhiều những con người luôn giúp đỡ người khác mà không đòi hỏi báo đáp Tuy nhiên, cũng có rất nhiều sống theo một lối sống ích kỉ, chỉ biết nghĩ đến bản thân mình. Họ không quan tâm đến chuyện gì, cũng như không quan tâm đến những người xung quanh. Có một câu chuyện mà ông cha ta đã kể để lên án thói ích kỉ này. Có một người thấy nhà hàng xóm bị cháy mà không chịu sang giúp, cuối cùng thì lửa cháy lan sang đến nhà mình thì đã không có ai giúp, cũng không kịp để chữa cháy nữa. Đó là hậu quả của những người ích kỉ. Nếu như bạn không giúp người khác, thì người khác cũng sẽ không giúp bạn. Có ai hỏi han bạn khi bạn buồn, nếu như bạn chẳng bao giờ quan tâm đến những người xung quanh? Hay có ai giúp bạn, khi bạn luôn luôn từ chối mỗi khi ai đó có việc phải nhờ đến bạn? Chắc chắn là không. Không ai muốn giúp đỡ một người luôn lẩn tránh công việc cả.

Nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã viết: “Sống trong đời sống, cần có một tấm lòng. Để làm gì, em biết không? Để gió cuốn đi...” Sống trong cuộc sống này, mỗi người chúng ta cần phải biết quan tâm, giúp đỡ những người xung quanh, từ những việc nhỏ nhặt nhất. Hãy sống để người với người gần nhau hơn trong cuộc sống hiện đại này.

Bài văn mẫu 8: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Nếu có một vị thần xinh đẹp nhất, đó chính là nữ thần mặt trời. Nếu có một gia vị làm gia tăng vị ngọt của cuộc sống, đó là tình yêu thương. Có một hành động có thể kết nối hàng triệu con tim với nhau, đó là sẻ chia. Bởi “sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.

Sống là không chỉ đơn giản là tồn tại, là có mặt còn là sự khẳng định sự tồn tại và ý nghĩa của bản thân. “Cho” là hành động trao đi một thứ gì đó mà không cần nhận lại, là tình yêu thương, là sự sẻ chia với người khác. Như vậy, con người sống trên đời không chỉ biết nhận lấy những tình cảm, sự yêu thương và giúp đỡ từ người khác mà còn biết trao đi, yêu thương và cống hiến cho cuộc đời. Bản chất của nó là lẽ sống yêu thương, cống hiến.

Cuộc sống này của chúng ta, từ lúc sinh ra đã nhận quá nhiều. Sự sống của ta là do cha mẹ ban tặng. Ta nhận bao nhiêu sự săn sóc, yêu thương, chở che của bố mẹ, gia đình từ khi còn chưa nên hình hài trong bụng mẹ, những ngày chập chững biết đi, biết nói và suốt những năm tháng trưởng thành sau này nữa. Rồi cuộc sống hiện tại cũng là bởi bao xương máu của những người không quen biết đổ xuống cho chúng ta. Mỗi hạt gạo, mỗi đồ dùng và phát minh đang dùng trong cuộc sống hiện đại này cũng là những giọt mồ hôi thầm lặng của biết bao nhiêu người xa lạ đã cống hiến ngày đêm. Sự sống này, cuộc đời này hoàn toàn là những gì chúng ta nhận được, một cách miễn phí.

Nhưng thật ích kỉ và hẹp hòi nếu chúng ta chỉ biết nhận, nhận vô điều kiện mà không mảy may suy nghĩ và trân trọng. Như những con sông nhận nước từ suối, từ thượng nguồn rồi lại chảy ra bể. Sống còn là sẻ chia, là cho đi.

Cuộc sống này là những mảnh ghép chưa hoàn hảo. Ở đây đó trên trái đất, còn có những con người vẫn luôn khao khát bình yên và miếng ăn; những đứa trẻ mong được cấp sách đến trường... Một giọt nước khi tách ra không mất đi mà được nhân đôi. Một ngọn lửa sẻ chia là một ngọn lửa lan tỏa. Bạn có đôi tay không chỉ để cầm nắm đồ mà còn để dang là làm điểm tựa cho người khác. Bạn có một trái tim không chỉ để đập mà còn để sẵn sàng rung cảm trước những số phận bất hạnh và thiếu may mắn trong cuộc sống. Tình yêu thương, đó là một thứ tình cảm kì diệu. Nó không thể dùng khoa học hay tính toán để chứng minh, bởi khi cho đi, nó không mất đi mà chỉ nhân lên. Khi sẻ chia, niềm vui nhân lên gấp đôi, nỗi buồn giảm đi một nửa. Khi con người nhận được càng nhiều, càng luôn có ý thức phải biết cho đi. Đó chính là lí do những người tỉ phú giàu nhất thế giới như Bill Gates, Mark Zuckerberg, ... luôn dành phần lớn tài sản của mình để làm từ thiện. Cho đi để những số phận kém may mắn biết ở đâu đó, vẫn còn có niềm tin, để họ tin rằng cuộc đời vẫn còn nhiều điều tốt đẹp và họ vẫn còn được quan tâm. Cho đi khiến cho khoảng cách giữa con người gần nhau hơn, và cho thế giới này tốt đẹp hơn.

Cho đi có thể là như những con người kia, khi họ có điều kiện và khả năng. Nhưng cho đi đôi khi chỉ cần là những hành động giản đơn của những con người cùng khổ dành cho nhau, của những người có điều kiện kinh tế khấm khá hơn chút. Ta thấy ấm lòng khi ở

những con hẻm nhỏ tại Hồ Chí Minh mang tên hẻm yêu thương với những thùng nước miễn phí để người đi đường giải con khát giữa trời nóng, những tú bánh mì từ thiện, những khu vui chơi không người canh giữ, ... Những con người vẫn hằng ngày thầm lặng đổ đầy nước, cấp bánh mì, ..., họ chưa một lần được kể tên hay vinh danh, bởi họ muốn người nhận đón nhận món quà một cách tự nhiên nhất. Học cách cho đi những gì mình quý trọng chứ không phải làm nhẹ bớt đi những gì mình dư thừa! Đáng quý hơn, có những người không dư nhưng vẫn cho đi. Nơi góc đường Điện Biên Phủ - Hà Huy Tập - TP Đà Nẵng, có những người như ông Hùng vẫn đang ngày ngày sửa xe miễn phí cho những người lao động nghèo và học sinh. Nhà thuộc diện nghèo, nhưng ông chia sẻ rằng: có lấy thêm hai ba ngàn của mấy đứa học sinh hay người nghèo cũng chẳng thể khiến ông giàu nên được. Ở đó, ông lại tìm thấy niềm vui và sự an nhàn trong cuộc sống đang bận rộn ganh đua từng miếng cơm manh áo. Và những người nghèo như ông sẽ lại gần nhau hơn trong cái nghĩa cái tình.

Sống là cho đi. Nhưng có những người lại không hiểu được điều đó. Những người không biết cảm thông cho người xung quanh, nhận càng nhiều mà không chịu cho đi. Cũng có những người dẫu có lòng tốt nhưng đặt không đúng chỗ, suy nghĩ chưa thấu đáo. Những số tiền được gửi mà không cần biết họ thấy thế nào, hành động cho những người nghèo những bộ áo dầy tiền, xa xỉ mà cả đời họ không dám mặc, ... Yêu thương là tốt nhưng yêu thương cần đặt đúng chỗ. Hãy biết trân trọng những gì mình đang có, cho đi nhiều hơn. Không cần là vật chất, chỉ cần một cái nắm tay, một lời an ủi, động viên đôi khi cũng có sức mạnh hơn ngàn con số.

“Tình yêu thương là thứ ngôn ngữ mà người mù có thể nhìn thấy và người điếc có thể nghe được”. Lúc này, những câu hát của cô nhạc sĩ Trịnh Công Sơn lại vang vọng:

*"Sống trong đời sống
Cần có một tấm lòng
Để làm gì em biết không?
Để gió cuốn đi
Để gió cuốn đi..."*

Bài văn mẫu 9: Nghị luận về câu nói “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Được sinh ra trong đời sống, được cảm nhận tình yêu bao la từ cha mẹ, được thừa hưởng những giá trị mà tạo hoá ban tặng. Đó là điểm phúc của một con người bình thường. Quan trọng như không khí ta thở hằng ngày, thiêng liêng như tình mẫu tử, tình phụ tử ta có trong từng giây phút, mỗi món quà mà ta nhận được từ tạo hoá khi xuất hiện trên thế gian này đều gắn liền với một bổn phận, một trách nhiệm. Ý thức được điều này, trong bài “Một khúc ca xuân” nhà thơ Tố Hữu có viết:

*“Nếu là con chim, là chiếc lá
Thì chim phải hót, chiếc lá phải xanh*

*Lẽ nào vay mà không trả
Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”*

Bài thơ không chỉ dừng lại ở một cách sống mà cao cả hơn nó còn mở ra một quan niệm nhân sinh tích cực, hay đúng hơn là một lí tưởng sống cần có của mỗi người trong xã hội.

*Nếu là con chim, là chiếc lá
Thì chim phải hót, chiếc lá phải xanh*

Nhà thơ Tố Hữu mượn hai thực thể chiếc lá và tiếng chim để minh họa cho quan niệm của mình. Tạo hoá đã tạo ra loài chim và ban cho chúng giọng hót tuyệt vời thì cũng có nghĩa rằng đã là chim thì phải hót và tương tự như vậy, chiếc lá non thì phải xanh. Chắc hẳn ai đã từng đọc tác phẩm nổi tiếng “Tiếng chim hót trong bụi mận gai” đều không thể quên hình ảnh chú chim đã dùng hết sức

Vậy, là con người – là kẻ đứng đầu của muôn loài, là loài động vật cao cấp nhất có tư duy, suy nghĩ, chúng ta đã làm gì để cống hiến cho xã hội?

Được tạo nên từ tình yêu thương vô bờ bến của cha và mẹ, được lớn lên, được bao bọc giữa vòng tay nhân ái của cộng đồng, rộng hơn được hít thở nguồn dưỡng khí hằng ngày, được sống trong một đất nước hoà bình – đó là gì nếu không phải là vay mượn từ cuộc sống, từ xã hội?

Ngày nay, được học tập, được sinh hoạt giữa đất trời bình yên là gì nếu không phải mang trong mình một niềm tri ân với những thế hệ đi trước đã đánh đổi cả mùa xuân của tuổi trẻ và thậm chí là xương máu, là nước mắt để có được một cuộc sống độc lập tự do như ngày nay. Vì vậy, đã là Người hẳn mang trong mình những trách nhiệm thiêng liêng. Đơn giản như phải học tập thật tốt để trả ơn cho cha mẹ, thầy cô đã hết lòng vì mình. Cao cả hơn như cống hiến sức lực, trí tuệ của mình vào sự nghiệp chung của giang sơn gấm vóc này. Đó chính là trách nhiệm, là nghĩa vụ, bổn phận của mỗi con người. Hay đúng hơn nói theo Phạm Ngũ Lão: Đó là món nợ phải trả cho đời.

*“Nam nhi vị liễu công danh trái
Tu thính nhân gian thuyết Vũ hầu”*

Nhìn lại ngày xưa để ngẫm lại ngày nay. Chúng ta phải làm gì để không hổ danh là thế hệ trẻ, thế hệ thanh niên, thế hệ rường cột của nước nhà. Nhỏ nhất như giúp đỡ mọi người xung quanh, sống hết mình, sống tích cực, lớn lao hơn là đưa đất nước mình sánh vai với các cường quốc, năm châu. Để làm được điều đó hãy noi gương Lê Bá Khánh Trình, Lê Tự Quốc Thắng hay giản dị hơn là sống tốt để trở thành một công dân có ích cho cộng đồng.

Nếu như ai cũng hiểu rằng: “Lẽ nào vay mà không trả; Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”, thì mọi người sẽ sống đẹp biết bao, tình tương thân, tương ái sẽ thấm thiết và tươi đẹp biết nhường nào! Mình để lao vào bụi mận gai, chú chim đã bị một cây gai xuyên

vào lòng ngực nhưng chú vẫn cất lên tiếng hát cuối cùng – tiếng hát mà đến cả hoa mi, sơn ca cũng phải ghen tị, tiếng hát mà cả Thượng đế trên cao nghe cũng phải mỉm cười. Và như thế đủ cho ta thấy rằng hạnh phúc nhất, sung sướng nhất chính là giây phút được cống hiến cho đời. Còn chiếc lá kia sẽ là gì hôm nay nếu thiên nhiên không ban cho nguồn dưỡng khí để hô hấp và quang hợp. Sẽ là gì bây giờ nếu con người nhẫn tâm ngắt bỏ nó đi. Và như vậy, một khi đã được tồn tại trên cõi đời này thì lá phải có nhiệm vụ đem màu xanh tràn đầy nhựa sống ấy tô điểm cho bầu trời, cảnh vật hay đem lại bóng râm, dưỡng khí cho muôn loài